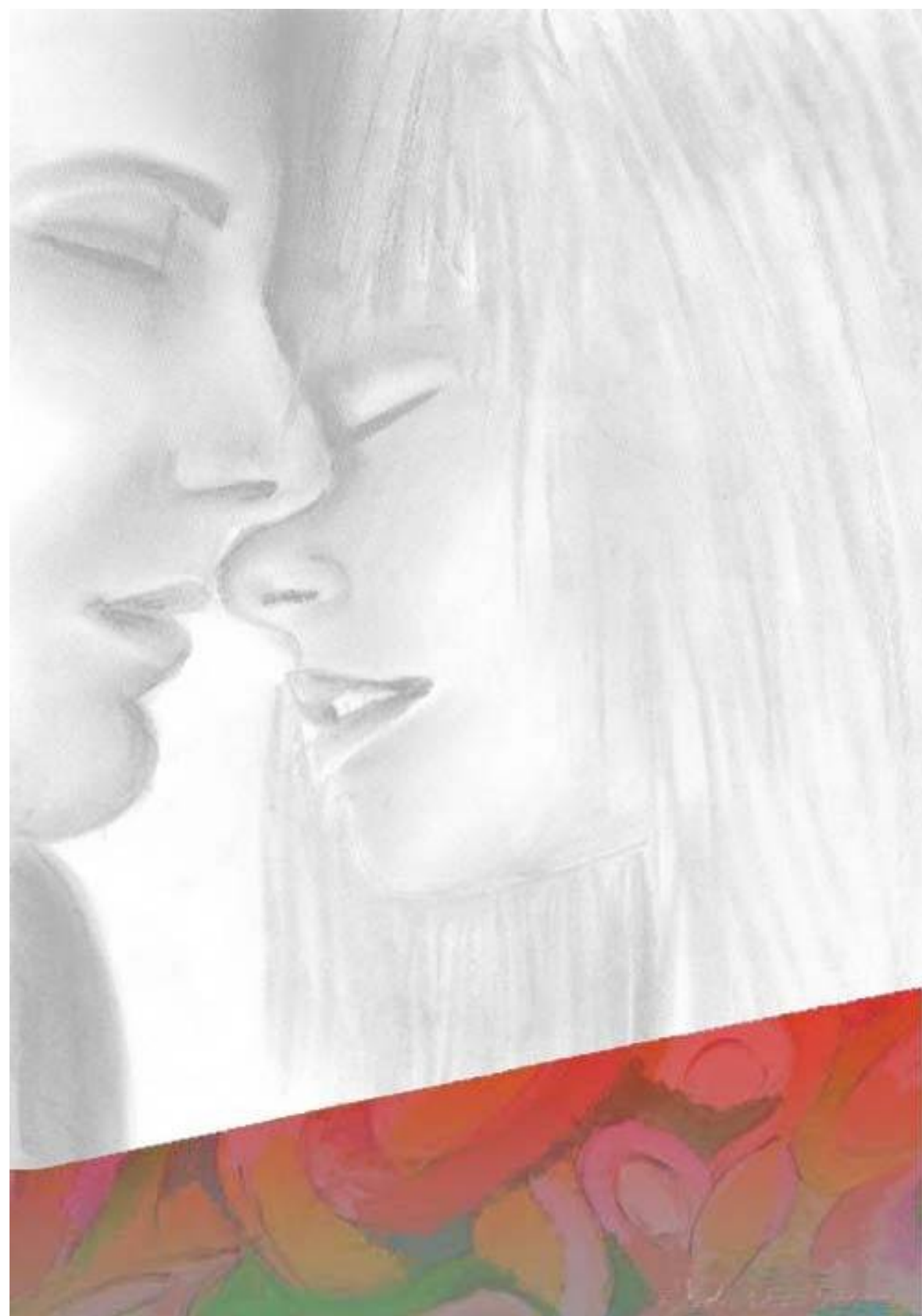
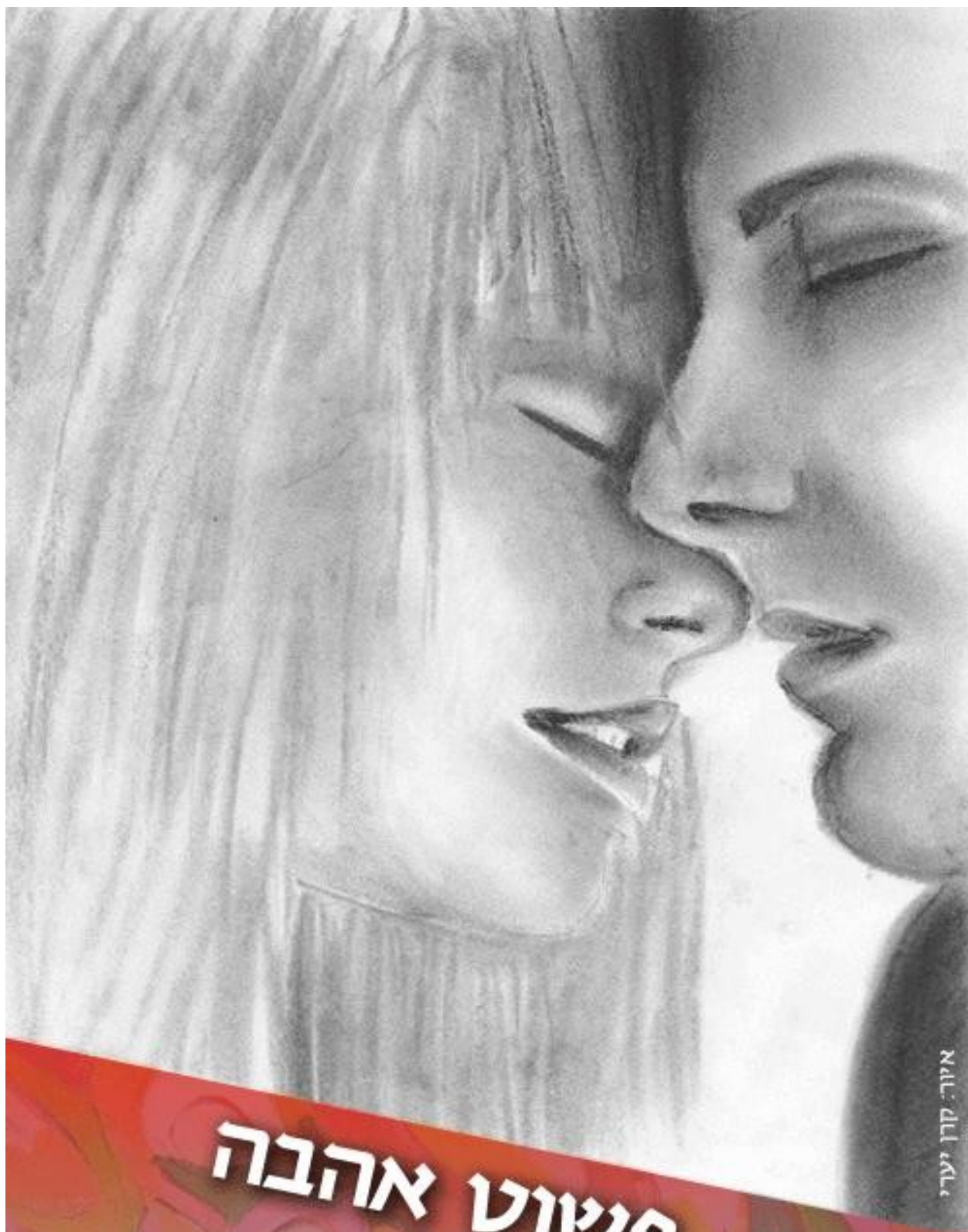

איור: קרן יערי

פשוט אהבה

שירים

"עמקים-תבור" תשס"ח

פשוט אהבה

שירים

"שירה" מס' 1
עמקים תבור - תשס"ח

פשוט אהבה

Simply love

הפקה : גלינה פילר [ספרנית]
עיצוב : אסף פורת [יא']
איור העטיפה : קרן יערי [יא']
איורים : זינה ירמנקו [יב']

תשס"ח, 2008

סדר השירים

10	רסיסים \ סיון שץ
12	תמיד תהיי שייכת לו \ סיון שץ
14	אולי \ יותם לוי
15	זה לא עבר וזה לא יעבור \ יותם לוי
16	הסירי את האופל מעליי \ יותם לוי
18	מפת העולם תלויה אל מול עיני \ ארגמן צונץ
19	יושב בתוך הכיתה \ ארגמן צונץ
20	השיר הוא לך \ ארגמן צונץ
22	לצד התהום שנפערה \ עטרה אל-האיך
24	על אהבה ונעורים נצחיים \ תומר שיבולי
25	הפגישה הבאה \ תמה ספיר
26	על אהבה ואנכי \ תמה ספיר
28	זאת ציפור אחת \ יובל גזית

על שירת האהבה

האהבה התלויה בדבר אינה פשוטה כלל גם אם היא "פשוט אהבה"

"פשוט אהבה" שם קובץ השירים היוצא לראשונה בבית הספר "עמקים-תבור". האהבה היא פיתוי שיש להיזהר ממנה, אמר הפילוסוף. הוסיף המשורר- אהבה זה תמיד מסובך ונמאס... ושירים מזכירים את מה שאולי רצינו לשכוח.

במסגרת פרויקט "מצעד הספרים" וביוזמתה המבורכת של גלינה פילר, ספרנית בית הספר, התקיימה תחרות "המוזות לא שותקות"- לכתובת שירים. המוזות שלחו חיצי קופידון ובית הספר על תלמידיו ועובדיו משכו בעט האהבה ובכאב האהבה. השירים הנבחרים הוצגו לתלמידים באופן אנונימי והם בחרו את "שעשו להם את זה".

סיוון שץ [ח'], הזוכה במקום הראשון על פי בחירת התלמידים, מצאה עצמה מחליפה פרצופים כעוסים. מנסה להרכיב את הלב שנשבר בה לרסיסים. לחבר בכוח אהבה, שנאה ואפילו קנאה. מכל אלה, מה שנותר שלם בתוכה היה החלק החסר.

יותם לוי [י'], תלמיד המסלול לחינוך מיוחד, מי שזכה במקום השני, מסתכל בצער, מקום משכנה של האהבה. הוא קורא לאהובה שתסיר מעליו את האופל, כי בנחד הם יהיו בלתי מנוצחים וביחד לא יגבור עליהם אפילו אלוהים.

ארגמן צונץ [יא'], הזוכה במקום השלישי, מבקש להגדיר את האהבה הבלתי ניתנת להגדרה ומגלה כי יש באהבה דבר אחד מיוחד- האהבה היא המחלה היחידה בחיים שמשכיבה שני אנשים. צונץ, כנראה, עדיין לא חלה במחלה, שהרי ליבו הולך ומתייבש כמו שעון מתקתק, ואין יפה יותר מדימוי כה שובר.

אצל עטרה אל האיק חבל ההצלה המתגלה בצד התהום שנפערה, מטעה, מסיט ומפתה. את החבר היא מצאה לפעמים קצת שבור. אם יותם חושב כי האוהבים יחד הם בלתי מנוצחים באה עטרה ותאמר כי האוהבים הם כוח יקר, כוח שלא תם.

בעולמו של תומר שיבולי [יא'] העבר, ההווה והעתיד באים בערבוביה. בזמן לא זמן משתוקק הוא לאחת יחידה, שבדמיונו כבר הבטיח אותה לעצמו. הוא תר אחריה במדבר האינוסופי, בעירות ובכפרים. כואב את האהבה ומייחל לאיחוי שני הלבבות שינוחו בצל מעיין.

תמה ספיר [ח'] חולמת אגדות. עולם של נסיכים ונסיכות. בחלומה היא מוצאת את גיבור חייה ומבטיחה לו אמונים בתנאי שלא יתעורר משנתו. אלא הערות, המציאות, היא נחלת האבדון. בנחלה זו היא חווה את הלבד ומשום כך תעדיף לחיות מחלום לחלום, אולי תזכה למצוא שם גיבורים. גם אם יתחלף, הם יהיו עבורה גיבורי אהבה.

אצל יובל גזית האהבה היא ציפור הדואה מעל שמיים כהים, מרחפת במרחבי האינוסוף. במסע אהבה זה, כמו חכם יווני, הוא יודע, כי את מה שיש לנו יש נאת מה שאין לא נוכל להכיל.

קרן יערי [יא'], מי שטרחה על כריכת הספר, מעידה כי תעדיף לצייר ולא לכתוב על אהבה - מספיק לי המבט, מספיקה לי הנגיעה כדי לשאוב אותי לעולמך, היא תאמר.

זינה ירמנקו [יב'] העדיפה לתת לחריטות עטה לזרם בהשראת כוחה של שירת האהבה.

אסף פורת [יא'], באהבה, כמו תמיד, הקדיש שעות מזמנו כדי להוציא לפועל ספר בעיצוב יפה.

קובץ השירים "פשוט אהבה" מוקדש לכל החווים אהבה, חולמים אהבה ומשתוקקים לאהבה.

סיוון שץ

קוראים לי סיוון שץ.

אני גרה בקיבוץ מזרע ואני
לומדת בכיתה ח'4.
אני אוהבת לשחק, לשיר, לרקוד
ולצייר, למרות שאני לא ממש
טובה באלה.

אני הכי אוהבת לכתוב שירים
וסיפורים. התחלתי לכתוב בערך
בכיתה ה'.

אני ממש אוהבת סרטים
ומוזיקה טובה, כי מה צריך
יותר בחיים חוץ מחברים
טובים ומוזיקה?

רסיסים

יושבת על הארץ, בוכה, מחליפה פרצופים כעוסים
מנסה להרכיב את הלב שנשבר לרסיסים.
שברת אותו בלי פחד
בכלל לא זוכר איך היינו ביחד
איך זרקת אותי בכח אל האדמה
איך נשארתי שם לבכות ולא אמרתי מאומה.

תבין זה כואב
שנשבר לך הלב
תבין זה מאכזב
לשנא את מי שאתה הכי אוהב.

מתעצבנת מנסה לחבר הכל בכח
אני רוצה לקום, לעזוב, לצרח, לברוח.
אבל נזכרת איך עזבת והשארת אותי לבד
אז אני שוב מעבירה חלקים מיד ליד
אבד לי הכל, האהבה השנאה ואפלו הקנאה
רק חלק אחד נשאר לגמרי שלם
החלק שלך בלבי. לעולם לא יעלים.

תבין זה כואב
שנשבר לך הלב
תבין זה מאכזב
לשנא את מי שאתה הכי אוהב.

תבין זה כבר ברור
שהלב שלי שבור
תבין, זה כבר אבוד
אז שוב נשארת גלמוד.

• השיר "רסיסים" זכה במקום הראשון על פי בחירת תלמידי ז' - י"ב ב"עמקים תבור"

תמיד תהיי שיכרת לו

עכשו לא נשאר לך מה לומר
פרקת את הכל וברחת
והוא פה וכותב לך ושר
אולי את עדן אוהבת אותו

האם את נשארת נאמנה
האם את ערה או ישנה
האם את זוכרת כל סמטה ופנה
האם את עדן אוהבת אותו
האם את עדן אוהבת אותו

החיוך שלו ממס אותך
בכל פעם שהוא עובר
למה את ממשיכה לסרב
עדיף לך טוב ושוב להתאהב?

האם את נשארת נאמנה
האם את ערה או ישנה
האם את זוכרת כל סמטה ופנה
האם את עדן אוהבת אותו
האם את עדן אוהבת אותו
את עדן אוהבת אותו
היית ותמיד תהיי שיכרת לו.

יותם לוי

אני יותם לוי, כיתה י', אוהב לכתוב שירים, להלחין, לשיר, בעיקר ליצור.

אני כותב שירים מגיל צעיר מאוד. הייתי כותב המון, כמעט כל הזמן וכמעט על כל דבר. אני גם שר מגיל צעיר עוד יותר.

כל מה שראיתי, כל מה שאהבתי, כל מה שהפריע לי, מהר מאוד היה כתוב על דף, אחרי כמה זמן הגיעו להם חרוזים ומשם עם השנים הם רק מתפתחים.

בהתחלה כל שורה התחרזה עם הבאה, והשיר היה בנוי וכתוב בצורה ילדותית, לאט לאט השירים נעשו יותר ויותר בוגרים, והלחנים, עם הזמן נהיו קצת יותר בסדר.

אני זוכר שכשהייתי בכיתה ז', אחותי הסתכלה על אחד השירים שלי ואמרה: "הוא כותב שירים כמו שאני כתבתי בכיתה י'!" לקחתי את זה כמחמאה לגמרי.

פה ושם יצא לי להציץ בשירים שלה, ורואים שהיא לא מפתחת את הכישרון שלה. זו בחירתה, אבל אני מתכוון להקדיש לזה את מה שאני יכול!

אולי

אל תחשבי שלא נסיתי
לומר דברים שקרו
אל תחשבי שלא מחקתי
את הדברים שלא היו
בתוך כל העולם
נמצא דבר שאין כמותו
אם נסתכל בצער
אולי נראה אותו
אם תבואי אולי תראי אותי
ליד כל הסדקים
שלא נסגרו
הסדקים שאולי לא יסגרו

העולם אולי קשה
אולי לא קל להמציא
אך בסוף מגלים
שניש דברים קשים יותר
אל תוותר
על כל מה שעברנו
אל תשכחי
את כל מה שלא שכחנו

אולי זה קל
אולי זה לא
אולי בסוף נמצא הכל
תהי אתי
תעזרי לי גם
נראה עולם
נסלח ולא נשכח

אז תסלחי לי עכשו
אין לי כבר מה לומר
אם תלכי ודי

• השיר "אולי" זכה במקום השני על פי בחירת תלמידי ז' - י"ב ב"עמקים תבור"

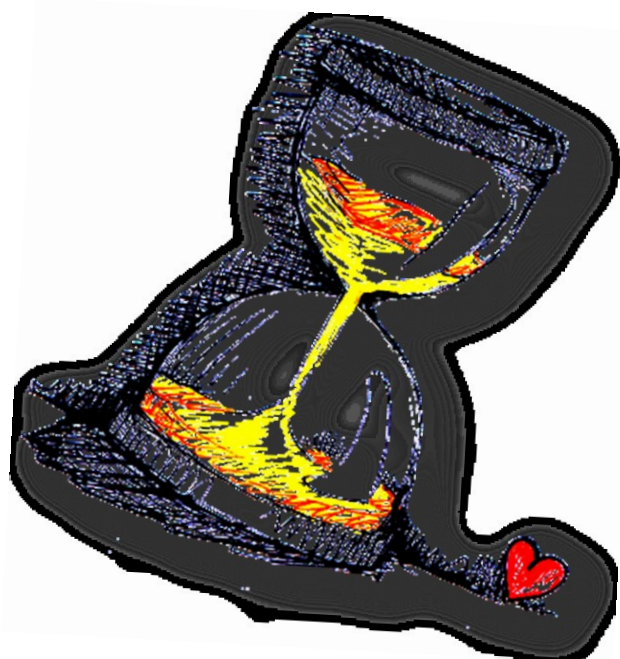
זה לא עבר וזה לא יעבר

זה לא עבר
אולי לך הייתי גבור
אך בלעדך אני נשבר
וזה לא יעבר

אל תגידי שלא
אל תגידי שכן
רק תבואי אתי את הכל נתקן
רק תני לי את ידך
את עוד תמצאי לי מקום בלבך

אל תשכחי את הילדות שלנו
הרבה דברים קשים עברנו
ביחד אנחנו בלתי מנצחים
וביחד לא יגבור עלינו אפלו אלהים

זה לא עבר
אולי לך הייתי גבור
אך בלעדך אני נשבר
וזה לא יעבר.

הסירי את האופל מעליי

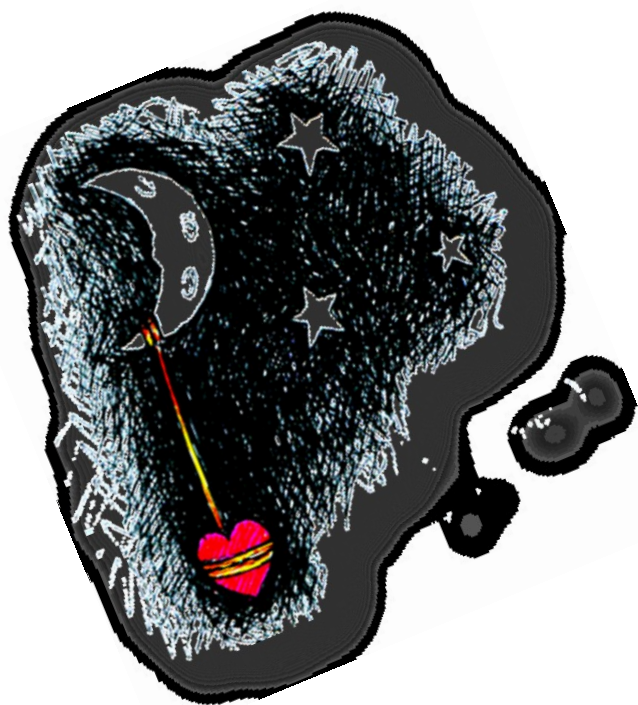
אני נמצא באמצע רחוב סוער

מיליון אנשים
קר בחוץ, אני מתקרר
מרב הקור אני רועד
מיליון אנשים סביבי אבל אני בודד.

מתי כבר נפגש
מתי תבואי אלי
בחיוך כובש
בואי תסירי את האפל מעלי.

עוד מעט יהיה מאחר מדי
בואי תוציאי את החשך מעלי
לעולם לא תצטערי
אם תבואי ותחזרי אלי
מי יתן ותשובי אל חיי.

לאט לאט נסגר יותר ויותר
את שוב חוזרת ואומרת
את לא ממהרת
אבל הזמן רץ ואני נחלש
זה רק אני ואת בתוך המגרש.

ארגמן צונץ

נולדתי ב- 28.05.91

קוראים לי ארגמן אבל אתם יכולים לקרוא לי צונץ. כן, זה השם משפחה שלי אבל בשנים האחרונות הוא אומץ כבינוי שלי. אני בן 17. כשתראו אותי לא תדעו את זה וגם כשאני אגיד לכם אתם תצחקו. בקיצור, אני מאוד אוהב להוציא אנרגיה. כל פעם בצורה אחרת:

אני משחק הוקי (רולר לא קרח), מחליק על רולר בסטריט, מחליק על סקייט, מצלם דמואים שלי ושל חברים, עורך חובבן בוידיאו, מתמחה בפוטושופ, וחולה על משחקי רשת במחשב בעיקר 1.6 COUNTER STRIKE (משחק יריות אונליין).

לפעמים אני מוציא אנרגיה וכעס גם בדרכים שקטות: כותב שירים, מצייר שטויות, וכותב סיפורים קצרים. אני לא עושה דברים שאני לא נהנה מהם, אבל לפעמים חייבים. אבא שלי עובד בחו"ל ולכן בתור בן בכור בבית אני עוזר לאמא שלי ברוב עבודות הבית, אך לפעמים אני משתמט מהם. אני מאוד אוהב את המשפחה שלי אפילו שאני רב עם האחים שלי המון. בקיצור, זה אני, מקווה שתיהנו. ארגמן.

מפת העולם תלויה

מפת העולם תלויה אל מול עיני
כל המסלולים פתוחים בפני
אני ואת יושבים ומתכננים מה נעשה
בהמשך החיים.
מבחוץ אני כמו סופה ללא טפת עצב
אבל מבפנים אני כמו גופה
כי בהמשך החיים את לא תהיי אתי
את תהיי בעולם הגדול בלעדי
רק עם הבחור שגרם לך לברוח
והלב שלי הולך ומתייבש
כמו שהשעון מתקתק.

אהבה זאת מלה מאוד לא ברוכה
אין לה הגדרה אחת
אחד נגיד שהוא מרגיש מיחד
האחר נגיד שהוא מרגיש מוזר
אבל יש דבר אחד מיחד
אהבה היא המחלה היחידה בחיים
שמשכיבה שני אנשים.

יושבים על המטה
מדברים על העתיד
עדין לא ברור
מי ומה ומה ומי
אבל הלב שלי הגיע לסופו
ואני עוצם עיניים ואומר
שלום.
לפני שאני נגש אל האור,
נגיעה על שפתי מוציאה
אותי מהחשך
פותח את עיני, דם חוזר לעורקי
שפתיך על שפתי ואני חוזר להיות חי.
בנראה שבעתיד בן נחיה יחד
מכיון שלשנינו יש מחלה דומה
מחלה מאוד מסכנת ולמחלה הזו
קוראים אהבה.

יושב בתוך הכתה

יושב בתוך הכתה, המורה מדבר
מסתכל על החלון ושוקע בתוך חלום.
בחוץ הגשם ממשיך לפל
הברקים החזקים פוגעים ברצפה
מנסה להבין למה זה ככה בחוץ
אין שום סבה הגיונית
ואז אני מבין שהחרף אצלי בפנים.

כשאני חושב עליך יש לי סערה
הברקים הם לבי שפועם בחזקה
הגשם נופל כשאת לא לידי דרך העינים
ואני מחכה שהשמים יתבהרו בינתיים.

יושב בתוך הכתה לא עברה שעה
עדין מסתכל על החלון שום דבר לא השתנה
בחוץ הכל קיצי כמו מקדם
אבל בפנים הכל חרפי ואני מבין
שאת צריכה להיות לידי
כדי שהחרף יגמר.

• השיר "יושב בתוך הכיתה" זכה במקום השלישי על פי בחירת תלמידי ז' - י"ב ב"עמקים תבור"

השיר הוא לך

כשאני הולך ברחוב
רואה אותך מרחוק
ממשיך ללכת אבל את עדין מתרחקת
מנסה לרוץ אליך
ולפתע מתעורר ומבין
שאני בתוך חלום ושלא אבדת אותי.

כשאני מתרחק, תופס בחבל לא עוזב
מנסה להתנגד ולהתקרב.
כל היום עליך חושב וזה עוזר להתרכז
בך, ואז אני מצליח להתפס.

יושב בחדר מביט בתמונות
מישהו קורא לי אבל אני שקוע בחלומות
כי חלומות עליך זה כמו מוסיקה
שאוטמת את האזנים לעולם
אבל המוזיקה הזו היא את הלב, פותחת.

כשאני מתרחק...

בסוף הכל נגמר בזה
שאני יושב בחדר או על עץ
וכותב המון מלים שמתחברות
לשירים
המון מלים, שירים עליך
אז תביני אהובה שהכל הולך בך
אתי ואתך והשיר הזה הוא
לך.

עטרה אל- האיק

נולדתי בקיבוץ גזית ב-1969 בתקופת הלינה המשותפת. הילדות בקיבוץ של אז הייתה לי קשה בגלל החברה הסגורה והנוקשות של המערכת.

הקשיים אותם חוויתי דחפו אותי לאהבת הכתיבה, ולחיפוש מקורות של כוח ואנרגיה במילים ובתיאורי הטבע והנוף של עמק יזרעאל.

כיום, יש לי שתי בנות, למדתי חינוך מיוחד. וכ-7 שנים, אני עובדת כמורת שילוב, המנהלת את מרכז הלמידה בביה"ס "עמקים תבור" בקיבוץ מזרע ומסייעת לתלמידים מחטיבת הביניים בתחומי הלימוד ההומניסטים.

לצד התהום שנפצרה

לצד התהום שנפצרה
מתגלה חבל הצלה
לאן אפנה עתה?
הלמעלה או למטה
לכאן ולכאן אתה לצדי
מסיט, מפתה או מציל
נותן ולוקח, דוחה ומושך
מאיר את החשך
או מצל את האור-
שם על שפת הבור
התבלבלתי בכיוון ובדרך
ישבתי לפוש ולנוח
התרמיל מעלי כבר תפוח
המים אוזלים והחמץ עכור
החבר שמצאתי לפעמים קצת
שבור
אך שלי הוא ומכל משמר
אשמרנו
ואל כל בורותי אקחנו
באש ובמים גלך יד ביד
במדבר ובנים ובשדות של סרפד.
אנחנו כח שלא תם
כח יקר מסוגו בעולם.

תומר שיבולי

כותב מאז שאני זוכר את עצמי.
מלחין והוגה דעות בתחום האמנות
האקספרימנטאלית מאז קיץ '97.
עובד פה ושם. לומד.
בשנים האחרונות, עוסק בעיקר
בהטפת מוסר האין-קץ מן העבר.
רוכב על גלגלי האתמול ונע ונד בין
רבע וחצי בלילה לשעת הגאולה.

על אהבה ונעורים נצחיים

מדבר אינסופי, חשוד ומרחק,
היכן שאהבה אינה צומחת, נח לבי אשר נשחק,
עד היום בו הקיץ יחזר,
עד היום בו אמצא אותך, יקירתי, ולעולם לא אביט לאחור.

דרך חפושי הרבים, בעירות ובכפרים,
כאב רב ידעתי, על תהלה ועל נשים.
למרות ששמץ לא היה לי, למעז חפצי התם,
הו, כיצד בבטחון ידעתי, שאת שלי, לעולם.

כמה חם הוא גופך, שנדמיתי לשכח,
ניחוח נשיותך, שנותן לי כח,
רגע של שלמות, שלם מתמיד,
והשנים שיעברו, רק תטבנה לנו בעתיד.

ובמדבר אינסופי, פורח, לא כל כך רחוק,
שני לבבות נחים בצל מעין נעורים וצחוק,
צפור אביב שרה לקסמיה של אהובתי,
ואהבתי אליך, ולדה, תוסיף לחיות אחרי מותי

הפגישה הבאה

כְּמוֹ נָסִיךְ וְנָסִיכָה,
כָּכָה דְּמִינְתִּי אוֹתָנוּ.
כָּכָה דְּמִינְתִּי אוֹתִי וְאוֹתְךָ
בְּאַגְדָּה עִם סוּף טוֹב הֵינֵנוּ.

כְּמוֹ מֶלֶךְ וּמַלְכָּה,
כֵּךְ אֲנִי חוֹלְמָת.
חוֹלְמָת עָלֵינוּ בְּכָל לַיְלָה
כְּמוֹ בְּמַעֲשֵׂיהָ מְשַׁלְמָת.

עַד הַפְּגִישָׁה הַבָּאָה
אֲמַשִּׁיךְ לְדַמְיוֹ, אֲמַשִּׁיךְ לַחֲלֹם.
עַד הַפְּגִישָׁה הַבָּאָה
אֲמַשִּׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּלַיְלָה וּבַיּוֹם.

אַתָּה נָסִיךְ, אֲנִי הַנָּסִיכָה
אַתָּה הַמֶּלֶךְ, וְאֲנִי שְׁלֵךְ
מָה שֶׁלֹּא תִהְיֶה, בְּשִׁבְלִי אַתָּה גִבּוֹר
תִּמְיֵד אֶהְיֶה אִתְּךָ, בַּחֲשֹׁךְ וּבְאוֹר.

אֵל תֵּלֵךְ, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִשָּׁאֵר לְבַד.
תִּשָּׂאֵר, אֲנִי רוֹצֶה עוֹד חֵלוֹם אֶחָד.
אֵל תִּגְפֹּץ, כָּל הַחֲלוֹמוֹת מִתְחִילִים לְקַבֵּל תְּקוּנָה,
תִּישָׁן, אוֹלֵי אֶזְכָּכָה לְרֹאוֹת אוֹתְךָ בְּחֵלוֹם הַבָּא.

על אהבה ואנכי

מישהו שם מחכה לי

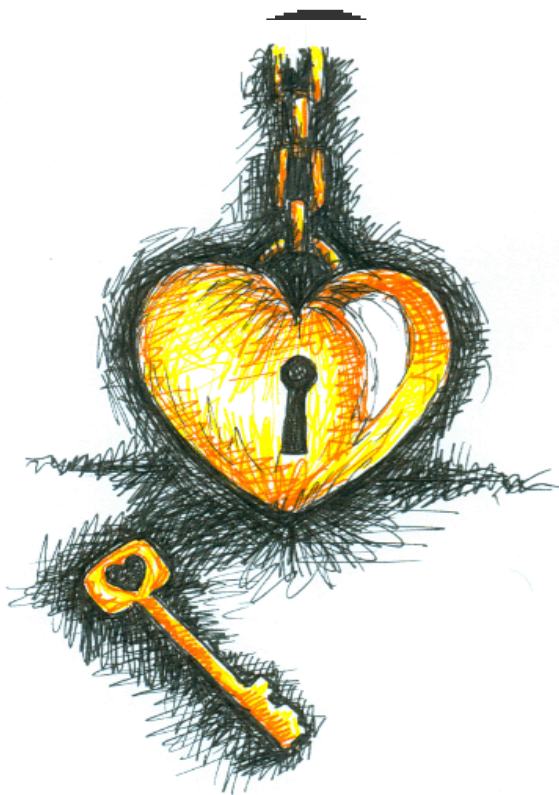
מישהו שיהיה רק שלי
מישהו שיאהב אותי לנצח
האחד שיציל אותי

הנסיך שלי מחכה
הנסיך שלי, היפה
הנסיך שיוציא אותי מכל הבלגן
נסיכי מחכה לי, אבל לא כאן

הוא רחוק ממני, נפשי התאומה
אי שם בעולם הגדול
האחד שיציל, האחד שיאהב
האחד שיתן את הכל

אז איך נוצר החבור?
החבור המיוחד הנפלא.
איך קורה הקסם הזה?
הקסם שנקרא אהבה.

אם לא נפגש
אם לא נדבר
אם לא נתחבר לעולם.
אז לא נהיה
אז לא יהיה
הקסם המפלא בעולם.

יובל גזית

נולדתי ב... כי כך חייב היה לקרות (יש לי סרט קטן בשחור לבן).

אני חי גם עכשיו.

אני מקווה שבעתיד אמשך לחיות טוב כמו שהצלחתי לחיות עד עכשיו, ואולי קצת יותר.

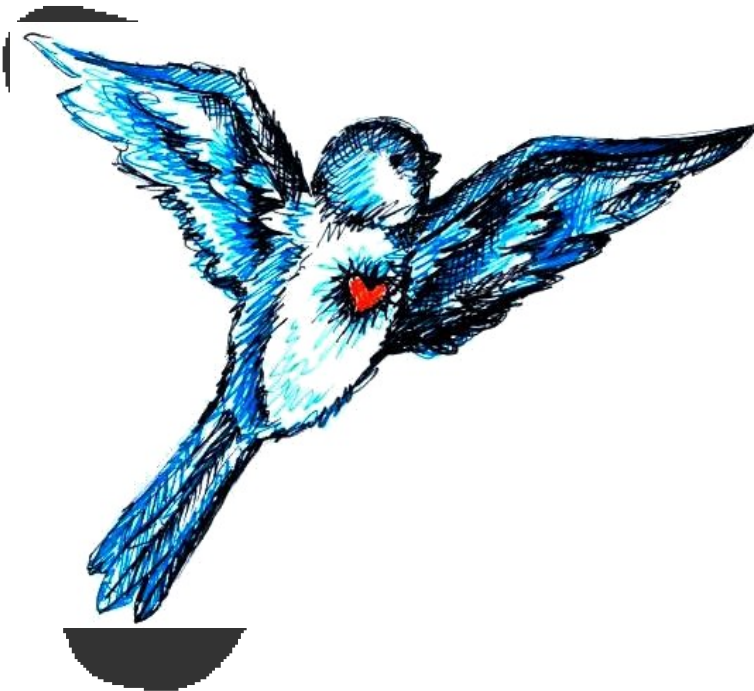
זאת צפור אחת

זאת צפור אחת
צפור אחת מעל שמים כהים
שמים לאין סוף
שבסוף מסתימים

את רואה אמרתי לה
כן אני רואה
היא אמרה לי
לאן זה יוביל ?

את מה שיש לנו
יש
ואת מה שאין
לא נוכל להכיל

"היה או לא היה"
אמר המשוחרר
אנחנו הקשבונו
עכשו אפשר
להתחיל

קרן יערי

איור הכריכה

לפעמים

כשרק אני ואתה קימים

אני מבינה למה הכנסת אותי

מספיק לי המבט

מספיקה לי הנגיעה

כדי לשאב אותי לעולמך

קשה לי לכתוב על אהבה

אז במקום לכתוב אני מעדיפה לצייר אותה.

זינה ירמנקו

איורים לשירים

מסיימת את שנתי האחרונה בבית"ס ומקווה לעתיד טוב.

שלוש יחידות מתמטיקה וגאה בזה (!!)
מציירת מאז שאני זוכרת את עצמי, אבל לא כל כך אוהבת להציג את יצירותיי בפומבי.

מתבטאת טוב יותר בציור מאשר בכתיבת שירים.

נהנית מיותר מידי ז'אנרים של מוזיקה. רגילה לצייר לגלינה כל מיני דברים לספרייה.

כמו גם הפעם הזאת. תהנו!